

me un bas de soie». Αὐτοτελῆ ὑπαρξίν ἔλαβον αἱ κνημίδες τῷ 1589, ὅτε ὁ Γουλιέλμος Αἴ ἐν Καμβρίγῃ ἐρέυρε τὴν οἰκίαν μηχανῆν, καταστήσας περιττὴν μὲν τὴν διὰ χειρῶν ἐργασίαν, εὐνοτότεραν δὲ τὴν κτήσιν αὐτῶν.

ΜΙΑ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΔΕΛΑΚΡΟΑ

Ἐσχάτως ἐπωλήθη ἐν Παρισίοις ὠραία εἰκὼν τοῦ διασήμεου ζωγράφου Δελακροά ἀντὶ 85,000 φράγκων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ «Ἐφημερίς τῆς Γαλλίας» ἐδημοσίευσεν τὸ ἐπόμενον συγκινητικὸν ἀνέκδοτον ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου τοῦ ἐνδόξου καλλιτέχνου. Ὁ Δελακροά εἶχε τελειώσει τὸν λαμπρὸν πίνακα, τὸν περιστῶντα τὸν *Δάντην καὶ Βιργίλιον*, ἵνα δὲ πέμψῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν ἐχειρῶν τοῦ πλαισίου, ἀλλὰ τὰ χρήματα ἔλειπον. Τοῦτο ὁμῶς δὲν τὸν ἀπέτρεψε τοῦ σχεδίου του, διότι κατεσκευάσεν ὁ ἴδιος τὸ ἀπαιτούμενον πλαίσιον διὰ τεσσάρων ἀπλῶν σανίδων, ἃς ἤλειψε διὰ ψαρόκολλας, ἐφ' ἧς ἔρριψε κατόπιν ὀλίγην χρυστὴν ἄμμον ἐκ τῆς συνειθιζομένης πρὸς στέγνωσιν τῶν ὑγρῶν γραμμάτων, καὶ ἔδωκεν οὕτω εἰς τὸ πλαίσιον τὸ χρῶμα ἐπιχρυσώσεως. Οὕτω διευθετήσας τὴν εἰκόνα ἀπέστειλεν αὐτὴν εἰς τὸ Λουῆρον, ἔνθα ἐγένετο ἡ ἔκθεσις.

Ἐλθούσης τῆς ὠρισμένης ἡμέρας ὁ Εὐγένειος Δελακροά ἦτο ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὸ Λουῆρον, τοῦ ὁποίου διατρέχει ἐν πυρετώδει συγκινήσει πάσας τὰς αἰθούσας. Ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιθεωρήσεώς του πνευστιῶν καὶ ἀπελπισ καταπίπτει ἐξηνητλημένος ἐπὶ τινος θρανίου. Ἐτελειώσεν ἡ εἰκὼν τοῦ θεωρηθῆ ἀναξία νὰ ἐκτεθῇ καὶ τὴν ἠρνήθησαν. Αἶφνης αἰσθάνεται χεῖρα τιθεμένην ἐλαφρῶς ἐπὶ τοῦ ὤμου του.

— Κύριε Δελακροά. . .

Ὁ ζωγράφος ἀνεγείρει τὴν κεφαλήν ἦτο εἰς τῶν φυλάκων τοῦ Μουσείου, ὅστις τὸν ἐγνώριζεν, ἰδὼν αὐτὸν ἑκατοντάκις νὰ σπουδάζῃ τὰ ἔργα τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν.

— Καλημέρα, φίλε μου, εἶπε θλιβερῶς ὁ Δελακροά.

— Δὲν φαίνεσθε καθόλου εὐχαριστημένος.

— Οὔτε ἀφορμὴν ἔχω νὰ εἶμαι.

— Εἶσθε δύσκολος.

— Πῶς εἶμαι δύσκολος;

— Καὶ ἡ πρώτη ἀπὸ ὅλων ἂν ἦτο ἡ εἰκὼν σας. . .

— Αἱ; τί σημαίνουν αὐτά;

— Ἡ τετράγωνος αἴθουσα. . .

— Τί εἶνε εἰς τὴν τετράγωνον αἴθουσαν;

— Εἶνε ἡ εἰκὼν σας.

— Ἡ εἰκὼν μου. . . εἰς τὴν τετράγωνον αἴθουσαν;

— Ἐγὼ ὁ ἴδιος τὴν ἐκρέμασα. . . Ἐλθετε νὰ τὴν ἰδῆτε.

Ζαλισμένος, σχεδὸν ἰλιγγιῶν ὁ Δελακροά ἀκολουθεῖ τὸν φύλακα, ὅστις εἰσελθὼν εἰς τὴν τε-

τράγωνον αἴθουσαν φέρει τὸν ζωγράφον πρὸ τῆς εἰκόνας του.

Πραϋνθείσης ὀλίγον τῆς συγκινήσεώς του, ὁ νέος καλλιτέχνης ζητεῖ παρὰ τοῦ αὐτοῦ φύλακος ἐξήγησιν τοῦ πράγματος.

— Ἄ! λέγει οὗτος, εὐθηνὰ τὴν ἐγλυτώσατε, μερὰλο κηρὶ χρεωστεῖτε εἰς τὸν βαρῶνον.

— Ποῖον βαρῶνον;

— Τὸν βαρῶνον Gros. Ἡ εἰκὼν σας ἦλθε χωρὶς πλαίσιον.

— Πῶς, χωρὶς πλαίσιον; ἐγὼ ὁ ἴδιος τὸ εἶχα κατεσκευάσει.

— Ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ κατεσκευάσατε σεῖς δὲν ἤθραν παρὰ μικρὰ σανίδια κατὰ γῆς· τὰ πλαίσια δὲν εἶνε ἰδική σας δουλειά, δὲν τὸ ἐκάμετε καθόλου στερεὸν καὶ ἐξεκαρφώθηκε ὅταν μετεφέρετο. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ εἰκὼν σας πλαίσιον δὲν εἶχε, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐβλῆκαν κατὰ μέρος. Ὁ κ. Gros ἐπῆγε καὶ τὴν εἶδε μὴ στιγμῇ, καὶ ὅταν ἐγύρισεν εἶπεν εἰς τοὺς συναδέλφους του. — Ἀλλὰ τὴν εἰκόνα ἐκείνην πρέπει νὰ τὴν ἐκθέσωμεν. — Εἶνε ἀδύνατον, φίλτατε βαρῶνε. — Καὶ διατί; — Δὲν βλέπετε, ὅτι δὲν ἔχει πλαίσιον; — Λοιπὸν ἀφοῦ δὲν ἔχει, πρέπει νὰ κάμωμεν ἡμεῖς ἐν' ἐδῶ βέβαια θὰ ὑπάρχουν, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν, εἰμποροῦμεν νὰ παραγγείλωμεν ἡ εἰκὼν ἐκείνη εἶνε μία ἐκ τῶν πρώτων, αἱ ὁποῖαι παρουσιάσθησαν ἐφέτος. — Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ εἰκὼν σας ἀπέκτησε τὸ ὠραῖον πλαίσιον, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν εἶδετε, καὶ ἐτέθη εἰς τὴν τετράγωνον αἴθουσαν. Βλέπετε λοιπὸν, κύριε Δελακροά, ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῆτε μόνον εἰς τὰς εἰκόνας, καὶ νὰ ἀφήσετε τὰ πλαίσια· πρὸ πάντων μὴ λησμονεῖτε τὸ κηρὶ, τὸ ὁποῖον χρεωστεῖτε εἰς τὸν κύριον Gros.

Τὴν ἐπαύριον τὸ πρωτὶ ὁ Δελακροά, ὡς ἦτο ἐπόμενον, μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ βαρῶνου. Πληροφορηθεὶς τίς ἦτο, ὁ διάσημος ζωγράφος ἀπεφάσισε νὰ τὸν δεχθῇ.

— Ἄ! σεῖς εἶσθε τοῦ ἐζωγραφήσατε τὸ πλοῖον ἐκεῖνο;

Ὁ Gros ἐνόει διὰ τούτου τὴν λέμβον τοῦ Βιργιλίου.

— Μάλιστα, κύριε βαρῶνε.

— Τί ἡλικίαν ἔχετε;

— Εἰκοσιτριῶν ἐτῶν.

— Κἀθησε, εἶπεν ὁ Gros.

Ἄμα δὲ ὁ Δελακροά ἔλαβεν ἔδραν.

— Ἄκουτε, εἶπεν ὁ ἐπιφανὴς ζωγράφος. Εἰξεύρεις τί ἔκαμες εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν τῶν εἰκοσιτριῶν ἐτῶν; Ὁχι, δὲν τὸ εἰξεύρεις; θὰ σὲ τὸ εἰπῶ λοιπὸν ἐγὼ. Ἐκαμες ἐν ἀριστοῦργημα — ἀριστοῦργημα χρωματισμοῦ.

Ὁ Δελακροά ὑπεκλίθη εὐχαριστῶν.

— Ἀριστοῦργημα χρωματισμοῦ. Ἄλλὰ εἰξεύρεις πῶς σχεδιάζεις; Ὁχι, δὲν τὸ εἰξεύρεις, καὶ θὰ σὲ τὸ εἰπῶ καὶ τοῦτο ἐγὼ· σχεδιάζεις ὡσάν. . .

Καὶ ὁ Gros ἀπήγγειλεν ἀκέραιον τὸ ὄνομα τοῦ γνωστοῦ ζώου, τοῦ θεωρουμένου ὡς πρότυπον ἠλιθιότητος.

Ἄν καὶ ἡ λέξις ἦτο ἱκανὴ νὰ ταράξῃ τὸν νόνον ζωγράφου, οἱ Ἕπαινοι ὅμως διέλυσαν τὴν ἐξ αὐτῆς ἐντύπωσιν. Ὁ Δελακροά παρέμεινε δύο ὥρας εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Gros. Ὅταν ἀνεχώρει·

— Ἔλα πάλιν νὰ μὲ ἰδῆς, εἶπεν ὁ βαρῶνος. Ὁ δὲ σὲ μάθω νὰ σχεδιάζῃς. X . . .

Ἡ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑ ἘΝ ΡΩΣΣΙΑΙ

Ἐν Ῥωσσίᾳ, ἡ βιομηχανία τῶν θρησκευτικῶν εἰκόνων, ἰδιαίτερον ἀποτελεῖ κλάδον τῆς οἰκονομικῆς τέχνης. Ἡ ὀρθοδοξία τῶν διὰ τὴν λαοσίαν καθιερωμένων ἀντικειμένων τηρεῖται εὐλαβέστατα καθ' ἅπασαν τὴν αὐτοκρατορίαν, καθὼς εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους.

Ἐν Τρόιτσα, ἐν Μόσχα, ἐν Τούλτα, ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς τῆς Ῥωσσίας, ὁλόκληρα χωρία κατοικοῦνται ὑπὸ ζωγράφων ἢ μᾶλλον τεχνιτῶν, οἱ ὅποιοι πατροπαράδοτως ἔργον ἔχουσι νὰ κατασκευάζωσιν εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας, τῶν διαφόρων ἁγίων κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς θεθειμένα ὑποδείγματα.

Πάντες οἱ κάτοικοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, καταγίνονται εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην. Ἐκαστος αὐτῶν ἔχει ἰδιαίτερον ἐργασίαν, εἰς τὴν καὶ ἀποκλειστικῶς ἀσχολεῖται. Οὕτω λ. χ. εἰς ζωγραφεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἕτερος τὸ στόμα, ἄλλος διακόπτει τὰς ἀκτῖνας, αἵτινες περιβάλλουσι τὸ πρόσωπον. Ἐπὶ τέλους δὲ ὁ ἀρχιεργάτης ἐπεξεργάζεται τὸ σύνολον τῆς εἰκόνας.

Ὅς οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι κριτελεύαζον διὰ πολυτίμων μετᾶλλων τὰς κυριώτερας εἰκόνας τῶν θεοτήτων αὐτῶν, ἐπισημοῦντες αὐτὰς διὰ τιμαλφῶν λίθων, οὕτω καὶ οἱ Ῥῶσοι κατασκευάζουσι τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἀκολουθοῦντες τὸ ἀνατολικὸν δόγμα. Τὸ σῶμα εἶνε ἀείποτε ἐξωγραφημένον, οἱ περὶ τὸ πρόσωπον ἀκτινωτοὶ στέφανοι ἐπίχρῳσοι ἢ χρυσοῖ, ἡ δὲ διακόσμησις ἐν γένει ἐκ πολυτίμων μαργαριτῶν, ἀδαμάντων καὶ ἄλλων κριμηλιῶν μεγίστης ἀξίας.

Ἡ βιομηχανία αὕτη παρέχει θαψίλειαν θρησκευτικῶν εἰκόνων καθ' ἅπασαν τὴν Ῥωσσίαν Ἐπικρατίαν, καὶ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, τὰ προϊόντα δὲ ταῦτα διασπείρονται εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἐκαστον δωμάτιον οἰκῆματος, εἴτε ἀνάκτορον εἶνε τοῦτο, εἴτε καλύθη πενιχρὰ ἔχει τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἀνηρητημένην ἐν τινι καταφανεῖ γωνίᾳ, ὡς σύμβολον τρόπου τινὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ πανταχοῦ παρόντος καὶ τὰ πάντα ὀρῶντος.

Κατὰ τὸν κοιμαϊκὸν πόλεμον οἱ Γάλλοι στρατιῶται συνέλεξαν πολλὰ σήματα τοῦ εἶδους τούτου ἐκ τῶν λαϊκῶν τῶν φονευθέντων Ῥώσων ἀ-

ξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, τὰ ὁποῖα οἱ Ῥῶσοι φέρουσιν ἐφ' ἑαυτῶν κατὰ θρησκευτικὸν ἔθιμον.

Οἱ Ῥῶσοι ἀγιογράφοι οὐδὲν ἔχουσι τὸ ἔξοχον ἐν τῇ τέχνῃ, ὅπερ νὰ καθιστᾷ αὐτοὺς ὑπερτέρους τῶν ἐν τῇ Δύσει τεχνιτῶν ζωγράφων, οἵτινες ἔργον ἔχουσι νὰ κατασκευάζωσι θρησκευτικὰς εἰκόνας ἐξωγραφημένας ἢ ἀναγλύφους.

ΤΑ ΜΑΓΕΙΡΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ἐν Πετρούπολει.

Εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ῥωσικοῦ κράτους συνεστήθησαν νεωστὶ πολλὰ εὐεργετικὰ καταστήματα, σκοποῦντα τὴν ἀνακούφισιν τῆς ταλαιπώρου ζωῆς τῶν ἀπόρων καὶ τῶν πεινῶντων. Οὕτως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἠνοίχθησαν ἀλληλοδιαδόχως ἐν βραχεῖ διαστήματι χρόνου ἐν Πετρούπολει πολλὰ μαγειρεῖα διὰ τοὺς πτωχοὺς ἔχοντα ἐλευθερίαν τὴν εἴσοδον.

Ἡ εὐγενὴς αὕτη ἰδέα τοῦ νὰ παρέχεται εὐεργεσία εἰς τὴν κατωτέραν τάξιν τῆς κοινωνίας, ἥτις εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ῥωσσίας εἶνε πολυάριθμος, καὶ νὰ δίδεται αὐτῇ βοήθεια καὶ ἀνακούφισις, ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ἱερέα τῆς γαλλοευαγγελικῆς ἐκκλησίας ἐν Πετρούπολει, κύριον Crété.

Δὲν εἶχον δ' εἰσέτι παρέλθει δύο ἑβδομάδες ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ πρώτου ἀσύλου, ἐν ᾧ παρεῖχτο δωρεὰν γεῦμα εἰς τοὺς ἀπόρους, ὅτε ἰδρῦθη καὶ ἕτερον οὕτως εἰπεῖν τροφοδοτεῖον εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μιχαῆλ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς μεγάλης δουκίσσης Αἰκατερίνης Μιχαηλόβνας, ἥς αἱ εὐεργεσίαι πρὸς τὸν λαόν ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην ἦσαν πρὸ πολλοῦ γνωσταί.

Τὸ πρῶτον μαγειρεῖον τοῦ λαοῦ παρέχει καθ' ἑκάστην γεῦμα εἰς 300 πρόσωπα, καίτοι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς συστάσεώς του δὲν προσήρχοντο καθ' ἑκάστην πλείονες τῶν 100 ἀνθρώπων.

Καὶ εἰς τὰ ἀνάκτορα δὲ τῆς μεγάλης δουκίσσης παρασκευάζεται καθ' ἑκάστην τροφή διὰ 300 πρόσωπα. Αἱ δαπάναι τῆς προμηθείας ἀνέρχονται καθ' ἑκάστην εἰς 10 ρούβλια περίπου, διὰ δὲ τὸν μέλανα ἄρτον εἰς 5 ρούβλια. Μέρους τῶν δαπανῶν τούτων ἀνέλαβον πολλαὶ εὐγενεῖς καὶ εὐεργετικαὶ κυρίαι, τὸ δὲ πλεῖστον δαπανᾷ αὕτη ἡ μεγάλη δούκισσα. Αἱ κυρίαι αὗται πληρώνουσι κατὰ μῆνα 10-30 ρούβλια ἢ καὶ πλεῖον. Ἐπειδὴ δὲ αἱ συνεισφοραὶ τῶν κυριῶν τούτων ἀνέρχονται κατὰ μῆνα εἰς τὴν ποσότητα τῶν 200 ρούβλιων, ἐκάστη αὐτῶν τρέφει ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τοὺς πτωχοὺς, καὶ παρίσταται αὐτοπροσώπως εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ συμβοηθεῖ.

Ἡ τροφή, ἥτις παρέχεται εἰς τὰ τροφοδοτεῖα ταῦτα τοῖς πτωχοῖς, ἐπαρκεῖ πληρέστατα εἰς τὰς οὐχὶ μεγάλας ἀξιώσεις τῶν προσερχομένων. Συνίσταται δὲ ἐκ πινακίου βοφήματος ζωμοῦ λα-